

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. prosinca 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Ayuntamiento de Pamplona protiv Orange España S.A.U.**

(Predmet C-764/18)

(2019/C 112/21)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ayuntamiento de Pamplona

Druga stranka u postupku: Orange España S.A.U.

Prethodna pitanja

1. Jesu li Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka [2002.] o ovlaštenju u području elektroničkih [komunikacijskih] mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) ⁽¹⁾, kako je Sud tumači u vezi s poduzetnicima koji djeluju u sektoru mobilnih telekomunikacija, i konkretno ograničenja koja ona sadržava u svojim člancima 12. i 13. u pogledu izvršavanja porezne nadležnosti država članica, primjenjivi na poduzetnike koji pružaju usluge fiksne telefonije i interneta?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje (i utvrđenja da je ta direktiva primjenjiva na pružatelje usluga fiksne telefonije i interneta), dopuštaju li članci 12. i 13. Direktive 2002/20/EZ državama članicama da odrede naknadu čiji je iznos utvrđen isključivo s obzirom na godišnje bruto prihode koje poduzetnik – vlasnik instalirane opreme – ostvaruje pružanjem usluga fiksne telefonije i interneta na odgovarajućem području?

⁽¹⁾ SL 2002., L 108, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2018. uputio Landgericht Koblenz (Njemačka) –
Stadtwerke Neuwied GmbH protiv RI**

(Predmet C-765/18)

(2019/C 112/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Koblenz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadtwerke Neuwied GmbH

Tuženik: RI

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 3. Direktive 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/54/EZ ⁽¹⁾ u vezi s točkama (b) i (c) njezina priloga A tumačiti na način da im se zbog izostanka pravodobnog i izravnog obavještanja kupaca o uvjetima, razlogu i opsegu predstojeće promjene tarife za isporuku plina protivi takva promjena tarife?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Primjenjuje li se od 1. srpnja 2004. članak 3. stavak 3. Direktive 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/30/EZ u vezi s točkama (b) i (c) njezina priloga A izravno na društvo za opskrbu koje je ustrojeno kao privatnopravna osoba (osnovano kao GmbH njemačkog prava), s obzirom na to da su navedene odredbe te direktive sadržajno bezuvjetne i stoga se mogu primijeniti bez posebnog akta o prenošenju te priznaju građanima prava u odnosu na određeni subjekt, koji unatoč svojem privatnopravnom obliku podliježe nadzoru države jer je država jedini vlasnik njegovih udjela?

⁽¹⁾ SL 2003., L 176, str. 57. [neslužbeni prijevod]

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2018. uputio Verwaltungsgericht Halle
(Njemačka) – TK protiv Land Sachsen-Anhalt**

(Predmet C-773/18)

(2019/C 112/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Halle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TK

Tuženik: Land Sachsen-Anhalt

Prethodna pitanja

1. Je li naknadno postotno povećanje u okviru sustava plaća kojim se diskriminira na temelju dobi nova diskriminacija ako je postotak povećanja jednak za sve stupnjeve nekog platnog razreda i stoga se mijenja apsolutna, ali ne relativna razlika između diskriminiranih i nediskriminiranih?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, je li opravdano takvo postotno povećanje za sve dobne stupnjeve ako se povećanje zasniva na tome da je prvotna plaća niža od minimuma propisanog Ustavom države članice?
3. Protivi li se pravu Unije, osobito članku 9. Direktive 2000/78/EZ ⁽¹⁾ odredba kojom pravo na naknadu štete za plaću kojom se diskriminira na temelju dobi prestaje nakon dva mjeseca, ako

— rok počinje objavom presude od 8. rujna 2011., C-297/10 i C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs i Mai), iako se na dotičnu osobu ne primjenjuje Bundesangestelltentarifvertrag (Savezni kolektivni ugovor za zaposlenike u javnoj službi), nego njegova osobna situacija odgovara situaciji iz presude od 9. rujna 2015., C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland),

— za prethodno navedenu presudu dotični službenici i suci (radnici) mogu saznati samo iz općih javnih izvora,

— su poslodavci zaniijekali prenosivost na službenike nakon donošenja prethodno navedene presude i pritom osporili postojanje diskriminacije na temelju dobi, a to pravno mišljenje barem dijelom priopćeno je i prema vani,